

שבעת ימים פרק ראשון יומא

ד.

(א) לקמן ת. (ב) ויבא אהרן אל הקדש בפר בן קמי... (ג) ויבא אהרן אל הקדש בפר בן קמי... (ד) ויבא אהרן אל הקדש בפר בן קמי...

הגרות הבי"ח

(א) רש"י ד"ה ס"ג ט"ו אכל בדורות: (ב) שם ד"ה ז' היה מעשה פ"ג:

חוס' ישנים

הזאה נסיון מי האל, וא"ת לדידיה נמי דלא יליף פירשם פיה מקרא הואה דכפרה מלא ליה וי"ל דבני פרה ניחא ליה משום דכמה מעלת היו כפרה אכל כן לא היו מתקנין האלה מלכס: בזאת יבא אהרן, בירושלמי מפרש דהואה פרה מדברת מלואים שמוכרת במתה בני אהרן שהיה מלואים: ורש"י תלמידי המוסר, מה פני אלה טובים השנים מן האחד: הוה מה לכפר כיום מתקנין ליה חוס הכפורים לדריות:

לטומאם ביום. שמה אם יזקק לאשמו ומראה דס בשעת זיאה ומלא טמא שבעת ימים כמשפט צועל נדה ולא יכול לעבוד כיום הכפורים: זה וזה. כהן דיום הכפורים וכהן דפרה: כל שבעה ימי ההפרשה: מכל הטאות שהיו פרה היו נמנין קלם למשמרת מן האפר כהיל כן שנינו במסכת פרה

(פ"ג משנה יא.) ואני שמעתי (ז) אפר פרה של משה לא כלה: דהוא נמי הואה. בפרישה דמלואים כל ז' דכתיב (ויקרא ח) וזו על אהרן וגו' וכתיב שבעת ימים ימלא את ידם כל ז' עשה להם כמקו יום הראשון: ובמלואים דס. הואה מלואים של דס דכתיב: דמי ר' חייא כו'. לקמיה בשמעתין מיימי לה: מעלה בעלמא. כפרה כדלמנן וכויה"כ לכבוד כניסת מתנה שכינה: תניא כווסיה דרבי יוחנן. דליף ממלואים: כריש לקיש. דליף מסני: בואה. קרא ימירא הוא כדלקמן למדרש ביה ודרוש ביה הכי בואה תורה האמורה בענין במקום אחר יבא אהרן אל הקדש: מאי היא. בלחה עיני: ושימש יום אחד. עבודת שמיני הוטלה עליו שנאמר (ויקרא ט) קרב אל המזבח: לאפוקי דזוקים. שהיו משנין עבודת קטורת יוה"כ כדלקמן בזוילא לו דף (ג.) שהיו נמנין הקטורת על האש כחזן ואחר כך מכניסים: וכסם שמופרישים. לא מקרא יליף לה אלא מעלה בעלמא: לחנכו. ללמדו: אמרה. אמור מעתה: מאי בואה. לשון נקבה פר ואיל דכתיבי בתריה לאו נקבות הן: שבע מינה. בענין מלואים ופירשה לשון נקבה: כהן גדול קמא. אהרן לכדו כל ימיו אכל (ה) דורות הנאים לא מנהוג שלא נאמר אלא אהרן: זה (ו) מעשה כו'. כלומר אי אהרן יכול לומר ויבא להר ולא למשה ואילו ששה ימים הן שהיו מראש חדש שנאו לסיני עד יום מתן תורה ואין כאן פירשה כלל למשה שהרי אותן ששה ימים עלה וירד בהשכחה להוסיף על פרישתן מן האשה ומלות הגבלה זאת לא תאמר לפי שזה מעשה היה אחר עשרת הדברות בתחילת ארבעים יום שנכנס למחנה שכניה להיות שם עם ה' לקבל הלוואה ולקמן (א) מפרש מהיכא פשיטא ליה דאחר עשרת הדברות היו ששה ימים הללו: ר"ע אומר. קודם עשרת הדברות היה וששה ימים הללו הם ששה ימים שמראש חדש עד יום מתן תורה ובשניעי קבלוה ומשה וכל ישראל עומדים לקבל עשרת הדברות כדלמרינן (ומט דף ד.) אכני ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענוס ואחר כך עלה כדי לקבל את הלוואה ולא היה שם פירשה כלל: ויבסוהו

תנא כפרק (ז) הערל (יבמות דף עד.) דכירא ליה דאפילו מדלוריי לא הוה דכתיב יום אלא דעמא מת דכתיב זיהיה פירשה וטבול יום דערך דלמי בק"ו מטמא מת א"כ לדידיה צועל נדה לא אחי כקל וחומר דאיכא למיפדך מה לעמא מה שאינו מטמא משכב התחתון כעליון כצועל נדה ושמה ריב"ז

לטומאת ביתו אמר ליה ר' יוחנן לריש לקיש בשלמא לדידי דילפינא ממלואים היינו דרתינא זה וזה מוין עליו כל שבעה מכל הטאות שהיו שם דהואי נמי הואה כמלואים אלא לדידך דילפת מסיני הואה כסיני מי הואי אמר ליה ולמעמיך מי ניהא במלואים דם הבא מים הא לא קשיא דתני רבי חייא נכנסו מים תחת דם אלא לדידך הואה כסיני מי הואי אמר ליה מעלה בעלמא תניא כוותי דרבי יוחנן תניא כוותיה דריש לקיש תניא כוותיה דר' יוחנן יבואת יבא אהרן אל הקדש כמה שאמור בענין מאי היא בענין דמלואים ומה אמור בענין דמלואים אהרן פירש שבעה ושמשו יום אחד ומשה מסר לו כל שבעה כדי לחנכו בעבודה ואף לדורות כהן גדול פורש שבעה ומשמש יום אחד ושני תלמידי חכמים מתלמידיו של משה לאפוקי צדוקין מוסרין לו כל שבעה כדי לחנכו בעבודה מכאן אמרו שבעת ימים קודם יוה"כ מפרישין כהן גדול מביתו ללשכת פרהדרין ובשם שמופרישין כ"ג כך מפרישין כהן השורף את הפרה ללשכה שעל פני הכורה צפונה מזרחה ואחר זה ואחר זה מוין עליו כל שבעה מכל הטאות שהיו שם ואם תאמר במלואים דם הבא מים אמרת נכנסו מים תחת דם ואומר ככאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר עליכם לעשות אלו מעשה פרה לכפר אלו מעשה יוה"כ והאי בואת ואלו מיבעי ליה לגופיה בפר בן בקר לחטאת ואיל לעולה אמרי אי לקרבן לחודיה לימא קרא בזה או באלה מאי בואת שמעת מינה תרתי מאי ואומר וכי תימא יוה"כ קמא הוא דבעי פרישה כדאשכחן במלואים אבל כיוה"כ דעלמא לא אי נמי כ"ג קמא הוא דבעי פרישה אבל כ"ג בעלמא לא ת"ש כאשר עשה וכו' תניא כוותיה דריש לקיש משה עלה בענין ונתכסה בענין ונתקדש בענין כדי לקבל תורה לישראל בקדושה שנאמר וישכון כבוד ה' על הר סיני זה היה מעשה אחר עשרת הדברות שהיו תחלה לארבעים יום דברי רבי יוסי הגלילי ר"ע אומר וישכון כבוד ה' מראש חודש

מאן כותיב ס"ם תחת רם. דלאו לגמרי דרשה גמורה היא הא דגמרי ממלואים אלא אסמכתא בעלמא דעיקר קרא דכאשר עשה ביום הזה יש לפרש דביום ראשון של ז' ימי המלואים אמר להם כאשר עשה ביום הזה זיה ה' לעשות כל ז' ימי המלואים וכן פירש"י פשוטו בפירושו חומש ויין דאסמכתא בעלמא הוא אין למוש אי אמרינן נכנסו מים תחת דם: דהואה כסיני מי הוה. וא"ת והא הוה כסיני הואה דס דכתיב (שמות ד) ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויש לומר אותה זריקה לא הימה כשזבל טהרה שהרי לא על משה לבדו נזרק אלא על כל העם אלא דס הכרית הוה דכתיב (שס) הנה דס הכרית אשר כרת ה' עמכם אי נמי ה"ק הואה כל ז' כסיני מי הוה וסימה לי דלקמן בפיקוקן (דף ט.) אמרינן אחד זה ואחד זה מוין עליו כל ז' ומסיק דלדג משנת ויש לומר במלואים הואה כל ז' אכל ביום הכפורים דורות האחרונים גזרו על ההואה משום שבות ואסרוה בשבת וסימה לי דלקמן מפרש ראשון שמה שלישי שני שמה שלישי וכו' ומנא ליה לגמרא דעעמא דרבי מאיר משום חששא לימא משום דגמר ממלואים דהואה הואה כל ז' ושמה רבי יוסי כרבי חנינא דקאמר הכי לקמן סבירא ליה כריש לקיש דלא גמר ממלואים אלא מעלה בעלמא משום שהיא חששא ראשון דילמא שלישי וכו' אי נמי יש לומר אפילו מאן דגמר ממלואים סבירא ליה דקרא אסמכתא בעלמא וא"כ אי לאו דאיכא עעמא קלמ לא הוה מלרכי רבנן הואה להכי איצטרך לפרוש טעמא: תניא כוותיה דריש לקיש. דרבי יוסי הגלילי ס"ל כוותיה תימה לי וכרבי יוחנן נמי מי לא תניא הא ר"ע ס"ל כר' יוחנן דלא יליף מסני וי"ל כבר אייתי לעיל תניא כוותיה דרבי יוחנן דעדיפא מינה דמתמינן סממא כרבי יוחנן ואדר קאמר תניא נמי כוותיה דריש לקיש אכל תימה לי מאי קא מיימי מהא דמיתא דריש לקיש דלמא רבי יוחנן אמר לך אלא דאמר אפילו כרבי יוסי הגלילי דלא אלא כסיני הכי הוה אכל לדורות לא גמרינן מינה לומר דתסגי בפרישת ששה

ימים כמו כדאמר רשב"ל אלא לרין פרישה שבעה ימים כמו במלואים וי"ל כיון דאשכחן ר' אלעזר דקאמר נסמון ויקרא אל משה [משה] וכל ישראל עומדים וכו' והיינו כר"ע אלמא כרבי עקיבא דריש ליה לקראי מסממא משמיה דר' יוחנן רביה אמרה ואף על גב דלא אמרה משמיה דרבי יוחנן אשכחן נמי כס"פ האשה רבה (יבמות דף קא:) כי האי גוונא אול רבי אלעזר אמר לשמעיה ולא אמרה משמיה דרבי יוחנן אקפד ר' יוחנן וכו' עד אף ר"א תלמידך יושב ודורש והכל יודעים שתורמך היא אם כן רבי יוחנן דריש ליה לקראי כר"ע: במקום

- 1. בואת יבא אהרן אל הקדש בפר בן קמי לקיאת ואיל לעלה: ויקרא טו ג
- 2. כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשות לכפר עליכם: ויקרא ח לר
- 3. וישכון כבוד ה' על הר סיני ויבסוהו הקן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הקן: שפוח כר טו